

Бойлик жамлаб инфоқ қилмаслик

18:34 / 08.04.2018 4205

«Олтин ва кумушни жамғарип, Аллоҳнинг йўлида сарфламайдиганларга аламли азобнинг «хушхабар»ини беравер».

Мазкур аламли азобнинг қандай бўлиши қуидаги ояти каримада баён қилинади:

Бир куни ўша(олтин-кумуш)лар жаҳаннам оташида қизитилур ва пешоналари, ёнбошлари ҳамда орқаларига босилиб: «Мана бу ўзингиз учун тўплаган нарсангиз, бас, энди тўплаб юрган нарсангизни татиб кўринг!» – (дейилур).

Бу икки оятдаги олтин ва кумуш, яъни молу дунё тўплаш ҳақидаги маънолар қўпчиликни чўчитиб қўйган. Ҳатто саҳобаи киромлар ўртасида ҳам турли саволлар туғилган. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тушунтириш берганлар.

Имом Абу Довуд ҳазрати Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилган ҳадисда қуидагилар айтилади:

«Олтин ва кумушни жамғарип...» ояти нозил бўлганда мусулмонларга оғир келди. «Биздан бирор киши ҳам ўзидан кейинги фарзандига мол-мулк қолдирмас экан-да», – дейишди. Шунда Умар розияллоҳу анҳу:

- Мен сизларни бу кўнгилсизликлардан чиқараман, – дедилар-да, юриб кетдилар. У киши Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг хузурларига келиб: – Эй Аллоҳнинг Расули! Саҳобаларингизга бу оят катта нарса бўлиб кўринди-ку, – дедилар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:
- Албатта, Аллоҳ закотни беҳудага эмас, балки молларингизни поклаш учун фарз қилган. Меросни эса фақат орқангиздан қоладиган мол учун фарз қилган, – дедилар. Шунда Умар розияллоҳу анху:
- Аллоҳу акбар! – дея тақбир айтиб юбордилар. Сўнгра Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам у кишига:
- Сенга эр киши учун энг яхши хазина нималигини айтайми? Аҳли солиҳ хотинки, унга назар солса, хурсанд қиласи, бир иш буюрса, итоат этади. Эри ундан ғойиб бўлса, муҳофаза қиласи», – дедилар».

Шу ва шунга ўхшаш ҳадисларга суюнган ҳолда оятдаги аламли азобга сабабчи бўладиган жамғарма закоти берилмаган молу дунё экан, деган холосага келинади. Дарҳақиқат, закотини бермай, мол тўплаганлар аламли азобга дучор бўладилар.

Имом Муслим Абу Ҳурайра розияллоҳу анхудан ривоят қилган ҳадисда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Закотни адo қилмаган ҳар бир одамга қиёмат куни ўтдан тамға қилиниб, ёнбошига, пешонасига ва орқасига босилади. У куннинг миқдори эллик минг йилга тенг бўлади, то одамлар орасида ҳукм чиқариб бўлгунча, тамға босилаверади. Сўнгра ё жаннатга, ё дўзахга йўли кўрсатилади», – деганлар.

Бошқа бир ҳадисда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким ўзидан кейин хазина қолдирса, қиёмат куни унга икки қора нуқтаси бор кўзойнакли илон бўлиб кўринади. Унинг орқасидан қувлаб юради. Ундан:

- Сен нимасан ўзи? – деб сўраса:
- Мен ўзингдан кейин қолдириб кетган хазинангман, – дейди. Сўнгра яна орқасидан қувиб боради. У қўлини тутади. Илон қўлини тишлаб, ютади ва тананинг қолганини ҳам юта бошлайди», – деганлар.

Шайх Муҳаммад Содик Муҳаммад Юсуф

(Тафсири Ҳилол китобидан)